

Publicerad 2012-11-17 17:26 av Änglaögon

I stund av stillhet

Ibland kan tidens klockor stanna.

Som om minuten håller andan en stund,

öppnar ett djup i allt det som är.

En förnimmelse av en annan närvaro.

Som då månljuset lyser upp den tysta vinterängen

en stjärnklar natt i ett annars dystert november,

eller då hembygdskyrkans klockor kallar till julbön.

Som efter stormen då vågen dragit sig tillbaka

då sjön är spegelblank och dagen så tyst

att endast sjöfågelns vingslag hörs över öppet vatten.

Som essensen av häggens blomdoft

genom ett halvöppet sommarfönster

där barnet slumrar i vaggande regnbågsdröm.

Som tankar i vårkvällens rofyllda timme

då älvorna dansar i aftonrodnaden

och binder kransar av vitsipporna i kohagen.

I dessa ögonblick är känslan så intensiv.

Livet är nära.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Änglaögon med Poeter.se id #40837 innehar upphovsrätten